

de set en set

LLUÍS MUNTADA

El perquè de tot plegat

Dilluns passat, després de l'enèsima jornada de consultes populars sobre l'autodeterminació de Catalunya, alguns diaris, amb l'esplendor i glòria que només la primera plana concedeix, remarcaven que el sobiranisme havia punxat i que la «baixa participació electoral» desacreditava iniciatives com aquestes. És prou significatiu que mitjans de comunicació que amb prou feines han informat al llarg d'aquest procés de consultes, esperin *el dia després* per regalar un espai informatiu tan privilegiat a la «derrota sobiranista». No cal apel·lar a canòniques opinions de teoria periodística per entendre que un dels punts que dona credibilitat a un mitjà de comunicació és la seva coherència informativa. ¿No seria estrany que un esdeveniment esportiu del qual no se n'hagués dit res durant els prolegòmens,

“ No seria estrany que un esdeveniment esportiu del qual no se n'hagués dit res, l'endemà d'haver-se celebrat ocupés la primera plana de totes les portades? ”

l'endemà d'haver-se celebrat ocupés la primera plana de totes les portades? Aquesta estratègia de baixa qualitat informativa té el seu homòleg en el camp de la política. Si en l'anterior roda de consultes la va practicar el president Montilla, ara ha estat la consellera Tura, que dilluns passat es va despatxar al programa de Jordi Basté defensant a tort i a dret que els mitjans de comunicació n'havien parlat molt, d'aquest darrer referèndum. Un simple cop d'ull a l'hemeroteca podria haver estat útil perquè la consellera s'adonés del seu error. De fet, si hem de ser precisos, en termes comparatius la consulta que l'alcalde Hereu vol fer sobre la Diagonal de Barcelona ha tingut molt més ressò informatiu que no pas el darrer referèndum sobre l'autodeterminació. Són els exorcismes d'una premsa que només informa quan la realitat li sembla propícia. «Punxada del sobiranisme»? Ni de bon tros, en qualsevol cas, punxada de la qualitat informativa.

el lector escriu

Les cartes trameses a aquesta secció no han d'excedir els vuit-cents caràcters. El Punt es reserva el dret de publicar-les i resumir-les. És imprescindible que en l'original i en els correus electrònics s'hi facin constar el domicili, el telèfon i el número del DNI o passaport de l'autor. No es publicaran cartes signades amb pseudònims ni amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a cartes@elpunt.cat.

cartes@elpunt.cat

Quantitats no retornades

● Som uns joves de Llagostera que l'any 2007 se'ns va adjudicar mitjançant sorteig un pis de protecció oficial que l'empresa Dolmen Consulting Immobiliario va construir en un solar al carrer República Isabel Vilà de Llagostera.

Mentre els pisos s'anaven construint vàrem haver d'entregar periòdicament unes quantitats a compte, fins a un total d'uns 14.000 euros aproximadament.

Quan a començament de l'any 2009 va arribar l'hora d'anar a negociar la hipoteca amb Caixa de Girona (només es podia fer a aquesta entitat), se'ns va denegar perquè havíem quedat sense feina. Fins aquí tot correcte.

Arribat aquest punt, la part venedora ha de retornar les quantitats entregades, segons consta al contracte. I el motiu d'aquesta carta és expressar la nostra indignació envers aquesta empresa perquè aquestes quantitats no ens han estat retornades, després de reclamar-les durant gairebé un any. / GERARD AGUILERA i JORDI DARDER. Llagostera (Gironès).

Aclariment a la gent de Riudarenes

● A Riudarenes tenim una revista municipal que periòdicament edita l'Ajuntament i reparteix entre els vilatans. Municipal vol dir que paguem entre tots els riudarenencs i se suposa que hauria de ser un reflex de la feina que fa el govern i de l'activitat social del poble. Doncs bé, lluny de tot això, l'actual govern de CiU del meu poble, el qual va assolir l'alcaldia mitjançant l'ajuda d'un trànsfuga, ha convertit aquesta revista en una publicació partidista

L'FP i el mite de l'au fènix

● Durant el darrer mes hem escoltat notícies en matèria educativa que potser molts no creien que podrien arribar a produir-se, i m'estic referint al possible tancament per al proper curs de més de 30 línies de batxiller a Catalunya. Companys, realment esteu en desacord amb les decisions adoptades pel Departament d'Educació en aquesta matèria? Jo crec que no, que tots som capaços de veure que hi ha una aposta ferma per la formació professional, però no només per part de les institucions, sinó que els nostres joves s'han adonat que el que era vàlid fins ara per a la gran majoria de la població, ja no ho és.

Tot canvi comporta incertesa, però és necessari: no és possible mantenir durant més temps que un 70% dels alumnes de quart d'ESO acabin fent batxiller, i vosaltres ho sabeu. Lamentablement, d'aquest 70%, el 30% no supera el batxiller, i dels que van a la facultat, un 40% la deixa durant els dos primers anys. I com que els hem ficat al cap que o llicenciat o res, molts trien res, amb el cost que representa per a ells i per al país; i la culpa, companys, no és seva. Tractant l'FP com fins ara se l'ha tractat, no arribarem enlloc. En aquest sentit el mite de l'au fènix passa a tenir raó de ser en la nostra professió, la vostra experiència com a professors de batxiller i sòlida formació en el camp de l'educació és molt necessària, tan sols necessitem adaptar-nos a allò que els joves reclamen, una formació tècnica postobligatòria que els permeti assolir un lloc de feina qualificat, que els faci ser independents i lliures sense renunciar a anar a la universitat, ni al domini d'idiomes, ni a res. Afortunadament això ja és imparabile, i aquells de nosaltres que no sapiguem llegir entre línies, és que no hem entès res. / ANICETO RAMÍREZ, coordinador pràctiques FP, professor de 4rt d'ESO, professor CFGM i CFGS de la branca d'Administració i Finances, coordinador Prova d'Accés Grau Superior. Badalona (Barcelonès).

de descrèdit cap al grup escollit pel poble, l'AIR-PSC, ara a l'oposició. Puc parlar d'aquesta manera, ja que jo formo part del consell redactor però, en ser l'únic membre de l'oposició que hi figura (els altres cinc són tots de la banda de CiU), se m'exclou de qualsevol decisió que s'hagi de prendre i només em deixen veure els escrits que a ells els interessa. Només em convoquen per a coses trivials (i després s'omplen la boca de participació ciutadana).

El summum ha estat en l'últim número, aparegut la setmana passada, en què varen fer un escrit a esque-

nes meves però que varen signar com el «Consell redactor» i en el qual tergiversaven la realitat volent fer creure a la gent el meu desinterès. En aquest mateix escrit, ple d'ambigüitats i mentides i del qual jo mai no en vaig tenir coneixement, també aprofitaven per colpejar l'AIR-PSC seguint el seu més pur estil prepotent i menyspreable.

Vull deixar clar a tots els veïns i veïnes de Riudarenes, com he dit abans, que mai no se m'ha tingut en compte com a membre de dret del consell redactor i vull denunciar públicament el fet que publiquin un escrit en nom meu del qual jo

no en tenia coneixement. Això és un atac a la veritat, i en aquest cas a la meva persona i un engany en tot el seu contingut cap a tot un poble que encara ara no comprèn la seva actuació. / FRANCESC BOTA I BAS-SAS. Riudarenes (Selva).

Que no es repeteixi

● Benvolguts amics d'El Punt: el 23 d'abril, dia de Sant Jordi, a la secció Punt de Vista, Manuel Castaño va escriure un article titulat *El món en mans dels ximplers* i una frase destacada que deia: «Quan un país cau en mans d'un estúpid que obeeix a una estratègia malvada, els desastres es multipliquen.» No acabo d'entendre com el director o responsable d'aquesta secció pot tolerar la publicació en un diari de casa nostra com El Punt un article tan agressiu i manipulador: sis vegades escriu la paraula ximplers; tres, malvat, i la resta del llenguatge: «bestieses», «falsedats», «llampat». Suposo que en Manel Castaño no s'adona del gran mal que està fent. No dir res, tenint-ne consciència, voldria dir ser còmplice d'aquesta vergonya, per això m'adreço a vosaltres per veure què podeu fer perquè això no es repeteixi.

He llegit un article que contrasta aquest l'article del Sr. Manel Castaño: *Evo Morales y la homosexualidad*, de Pascual Serrano. Encara que el company Evo hagués fet una patinada, tots en fem, de patinades, cada dia; crec que dir la veritat a mitges pot ser la mentida més grossa. La veritat, he sentit molta pena perquè no és solament esclafar l'Evo, sinó esclafar tots els empobrits i les grans causes que ell defensa. / JORDI PLANAS, de l'equip de premsa de la Coordinadora d'ONG. Girona.

en sisif | JORDI SOLER

